

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY
DNR-1.720.38.2022.AK

Warszawa, 09 listopada 2022 r.

DECYZJA nr DNR-1/45/2022

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umarza jako bezprzedmiotowe postępowanie administracyjne wszczęte na podstawie art. 33a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 poz. 222) w sprawie nałożenia na przedsiębiorcę VORWERK POLSKA sp. z o.o. sp. k. z siedzibą we Wrocławiu kary pieniężnej za niewykonanie obowiązku określonego w art. 12 ust. 2 tej ustawy, zgodnie z którym producent i dystrybutor, którzy uzyskali informację, że wprowadzany na rynek produkt nie jest bezpieczny, są zobowiązani powiadomić o tym niezwłocznie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Uzasadnienie

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej „Prezesem UOKiK” bądź „organem nadzoru”) powziął informację, że na stronie internetowej przedsiębiorcy VORWERK POLSKA sp. z o.o. sp. k. z siedzibą we Wrocławiu, pod adresem internetowym: <https://www.vorwerk.com/pl/pl/c/strona-glowna/uslugi/thermomix/wskazowki-bezpieczenstwa> widnieje informacja dla konsumentów, informująca ich o prowadzonej od 23

sierpnia 2022 r. akcji zapobiegawczej, dobrowolnie ostrzegającej przed zaobserwowanymi problemami związanymi z korzystaniem z urządzenia Thermomix®, związanymi z możliwością nagłego i niekontrolowanego wycieku z produktu gorących potraw, który może spowodować oparzenia.

Przedsiębiorca VORWERK POLSKA sp. z o.o. sp. k. z siedzibą we Wrocławiu nie powiadomił o tym fakcie Prezesa UOKiK zgodnie z art. 12 ust. 2 (dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”) i nie przekazał Prezesowi UOKiK powiadomienia o produkcie, który nie jest bezpieczny, sporządzonego zgodnie z załącznikiem do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 2005 r. w sprawie wzoru powiadomienia o produkcie, który nie jest bezpieczny (Dz. U. 80 poz. 649) (dalej jako: „rozporządzenie”). Zaniechanie to stanowi naruszenie obowiązku określonego w art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 poz. 222).

Wobec powyższego, na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000) (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 25 sierpnia 2022 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę VORWERK POLSKA sp. z o.o. sp. k. z siedzibą we Wrocławiu (stronę postępowania) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej za niewykonanie obowiązku określonego w art. 12 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. W tym samym piśmie Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o prawie do czynnego udziału w postępowaniu, w szczególności o prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Z uwagi na brak odpowiedzi strony postępowania, pismem z 14 września 2022 r. Prezes UOKiK ponownie wezwał ją do przekazania stanowiska w sprawie, informując jednocześnie, że nieprzekazanie go w wyznaczonym 7 – dniowym terminie skutkować będzie wydaniem rozstrzygnięcia w oparciu o materiał dowodowy zgromadzony dotychczas w aktach postępowania. Ponadto, Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o uprawnieniach przysługujących jej na podstawie art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Pismem z 8 września 2022 r., które wpłynęło do UOKiK 16 września 2022 r. strona postępowania poinformowała, że jest oficjalnym, wyłącznym dystrybutorem urządzenia Thermomix® na terytorium Polski, a producentem tego produktu jest niemiecki przedsiębiorca VORWERK VE, należący do tej samej grupy kapitałowej, co strona postępowania. Oświadczyła również, że informacja o możliwych problemach dotyczących produktu została zidentyfikowana przez producenta w drodze zakrojonych na szeroką skalę badań produktu; nie

jest natomiast konsekwencją jakiegoś zdarzenia, które wystąpiło w praktyce z udziałem konsumentów. Mając powyższe na uwadze, producent zakwalifikował wystąpienie opisanego zjawiska objętego dokonany przez spółkę zawiadomieniem (stanowiącego wyłącznie przeciwskazanie do korzystania z urządzenia w określony sposób) jako stwarzające znikome zagrożenie dla użytkownika. Mając powyższe na uwadze, strona postępowania stwierdziła, że ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w tym obowiązek określony w art. 12 ust. 2 tej ustawy nie znajdzie zastosowania. Stosownie bowiem do definicji zawartych w ustawie produkt, który nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem jest produktem bezpiecznym (art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów). Strona postępowania wskazała przy tym, iż zjawisko opisane w zawiadomieniach upublicznionych przez spółkę nie różni się niczym od zjawiska występującego w przypadku innych urządzeń kuchennych służących do przygotowywania potraw i stanowi ono w istocie „wykipienie” potrawy z naczynia, co stanowi standardowe niebezpieczeństwo w przypadku gotowania potraw w określonej temperaturze. Niezależnie od powyższego, strona postępowania poinformowała, że niemiecki producent produktu, w akcie najwyższej staranności, pomimo znikomego poziomu ryzyka związanego z produktem, poinformował właściwy terytorialnie organ nadzoru rynku w Niemczech (tj. Rząd Okręgowy w Düsseldorfie, Wydział Nadzoru Rynku) przez co dobrowolnie poinformował właściwe władze państwa członkowskiego Unii Europejskiej i zainicjował działania niezbędne do ustalenia, weryfikacji oceny i eliminacji problemu. Strona postępowania wskazała, że sprawa jest nadzorowana przez wskazany organ, który stosownie do jej wiedzy zaaprobował uwzględnienie ryzyka wystąpienia problemu jako znikome i uznał przeprowadzenie akcji informacyjnej za wystarczające i nieskutkujące uznaniem urządzenia Thermomix® za produkt niebezpieczny. Mając na uwadze przedstawione powyżej okoliczności strona postępowania wskazała, że w niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki do obciążania ją karą za niedokonanie zgłoszenia informacji o produkcie niebezpiecznym.

Mając na uwadze informacje przekazane przez stronę postępowania jak również odnotowaną przez Prezesa UOKiK notyfikację dotyczącą urządzenia Thermomix®, dokonaną 14 września 2022 r. przez niemiecki organ nadzoru rynku z siedzibą w Düsseldorfie w unijnym systemie informacyjnym i komunikacyjnym do celów nadzoru rynku ICSMS (notyfikacja nr 220900205904), Prezes UOKiK 26 września 2022 r. zwrócił się do niemieckiego organu nadzoru rynku z prośbą o przekazanie dodatkowych informacji dotyczących ww. notyfikacji produktu, w szczególności w zakresie oceny co do poziomu ryzyka związanego z produktem.

Pismem z 26 września 2022 r. (data wpływu do UOKiK: 30 września 2022 r.) strona postępowania zwróciła się do Prezesa UOKiK z wnioskiem zorganizowanie spotkania z przedstawicielem producenta urządzenia Thermomix® w celu przedstawienia oficjalnego stanowiska Grupy VOWERK w sprawie będącej przedmiotem niniejszego postępowania, a na wypadek nieuwzględnienia tego wniosku – o dopuszczenie dowodu z przesłuchania w charakterze świadka (z udziałem tłumacza przysięgłego) pracownika przedsiębiorcy na okoliczność charakteru rzekomej wady urządzenia, którego dotyczy postępowanie oraz ustaleń dokonanych z odpowiednimi organami administracyjnymi, w tym właściwym organem administracji w Düsseldorfie.

Postanowieniem z 30 września 2022 r. Prezes UOKiK przedłużył termin prowadzonego w niniejszej sprawie postępowania administracyjnego wyznaczając nowy termin zakończenia sprawy.

Tego samego dnia (30 września 2022 r.) niemiecki organ nadzoru rynku przekazał wnioskowane przez Prezesa UOKiK dodatkowe informacje, w których m. in. potwierdził dokonaną przez producenta ocenę ryzyka związanego z notyfikowanym produktem, określając ją na poziomie niewymagającym dokonania dodatkowych zgłoszeń. Organ wskazał również, że środki zaproponowane przez producenta produktu, polegające na wydaniu komunikatu prasowego oraz bezpośrednim poinformowaniu wszystkich konsumentów o możliwym zjawisku (m. in. poprzez zdalnie dokonane zmiany i aktualizacje w oprogramowaniu urządzeń znajdujących się w rękach konsumentów) zostały uznane za wystarczające.

Mając powyższe na uwadze, postanowieniem z 18 października 2022 r. Prezes UOKiK, na podstawie art. 78 § 1 i 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, odmówił uwzględnienia wniosków dowodowych zgłoszonych przez stronę postępowania. Organ nadzoru rynku uznał bowiem, że w związku z uzyskaniem dodatkowych wyjaśnień od niemieckiego organu potwierdzających stanowisko zaprezentowane wcześniej przez stronę postępowania, zgłoszone przez nią wnioski dowodowe dotyczą okoliczności już stwierdzonych w toku niniejszego postępowania, a ponadto nie mają one dodatkowego znaczenia dla sprawy.

Ponadto pismem z 18 października 2022 r. Prezes UOKiK ponownie poinformował stronę postępowania o uprawnieniach przysługujących jej na podstawie art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca VORWERK POLSKA sp. z o.o. sp. k. z siedzibą we Wrocławiu wprowadził urządzenie Thermomix® na polski rynek i jest jego dystrybutorem w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za dystrybutora uznaje się przedsiębiorcę uczestniczącego w dowolnym etapie dostarczania lub udostępniania produktu, którego działalność nie wpływa na właściwości produktu związane z jego bezpieczeństwem. W piśmie z 8 września 2022 r. strona postępowania potwierdziła swoją rolę w obrocie ww. produktem.

Wszczęcie postępowania w sprawie nałożenia kary, o której mowa w art. 33a ust. 1 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, było konsekwencją uznania, że przedsiębiorca wprowadzający urządzenie Thermomix® na polski rynek naruszył obowiązek powiadomienia Prezesa UOKiK, że produkt ten nie jest bezpieczny. Powyższe zaniechanie stanowi zaś naruszenie art. 12 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, zgodnie z którym producent i dystrybutor, którzy uzyskali informację, że wprowadzony na rynek produkt nie jest bezpieczny, są zobowiązani powiadomić o tym niezwłocznie organ nadzoru.

Zgodnie z art. 33a ust. 1 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, organ nadzoru może, w drodze decyzji, nałożyć na producenta lub dystrybutora karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł za niewykonanie obowiązku określonego w art. 12 ust. 2 powyższej ustawy.

Przedmiotem niniejszego postępowania administracyjnego było zatem wyjaśnienie i ustalenie okoliczności niepowiadomienia Prezesa UOKiK przez przedsiębiorcę VORWERK POLSKA sp. z o.o. sp. k. z siedzibą we Wrocławiu o tym, że wprowadzony na polski rynek produkt nie jest bezpieczny.

Należy zauważyć, że art. 12 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów wdraża art. 5 ust. 3 dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów. (Dz. Urz. UE L 11, 15.1.2002, str. 4–17), zgodnie z którym: *W przypadku gdy producenci i dystrybutorzy, na podstawie posiadanych informacji i wiedzy zawodowej, wiedzą bądź powinni wiedzieć, że produkt, który wprowadzili na rynek, stanowi zagrożenie dla konsumenta, które jest nie do pogodzenia z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa, zobowiązani są oni do niezwłocznego poinformowania o tym fakcie właściwych władz Państwa Członkowskiego, stosownie do warunków ustanowionych w załączniku I, w szczególności podając szczegóły działania, jakie zostało podjęte celem zapobieżenia zagrożeniu konsumenta.* Zgodnie z procedurą określoną w art. 15 ust. 3 Komisja

dostosowuje szczegółowe wymogi związane z obowiązkiem udzielania informacji ustanowionej w załączniku I.

Zatem sama procedura oraz zakres obowiązków zostały określone w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/417 z dnia 8 listopada 2018 r. ustanawiającej wytyczne dotyczące zarządzania unijnym systemem szybkiej informacji „RAPEX” utworzonym na mocy art. 12 dyrektywy 2001/95/WE w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów oraz funkcjonującym w jego ramach systemem zgłoszeń (notyfikowanej jako dokument nr C(2018) 7334).

W pkt 3.3.1 ww. decyzji wykonawczej określono, że podmioty gospodarcze nie są bezpośrednio zaangażowane w przekazywanie zgłoszeń w aplikacji RAPEX, natomiast w przypadku produktu stwarzającego zagrożenie informują niezwłocznie właściwe organy we wszystkich państwach członkowskich, w których został on udostępniony. Na gruncie prawa krajowego, szczegółowe regulacje odnoszące się do realizacji tego obowiązku zawiera rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 2005 r. w sprawie wzoru powiadomienia o produkcie, który nie jest bezpieczny (Dz. U. Nr 80, poz. 694), wydane na podstawie art. 12 ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Celem procedury zgłoszeniowej jest umożliwienie właściwym władzom monitorowania tego, czy przedsiębiorcy odpowiedzialni za bezpieczeństwo produktów podjęli odpowiednie środki w celu uniknięcia zagrożeń, jakie niesie za sobą produkt już wprowadzony na rynek oraz nakazywanie lub podejmowanie, gdy to konieczne, dodatkowych środków zapobiegawczych. W związku z powyższym organy nadzoru rynku muszą otrzymywać odpowiednie informacje umożliwiające im dokonanie oceny, czy dany podmiot gospodarczy podjął wystarczające środki odnośnie niebezpiecznego produktu. W tym względzie należy zauważyć, że GPSD (dyrektywa o ogólnym bezpieczeństwie produktów) uprawnia władze do żądania dodatkowych informacji, gdyby uznały one, iż nie są w stanie ocenić, czy przedsiębiorca podjął wystarczające środki w odniesieniu do niebezpiecznego produktu.

Zasadą jest więc konieczność powiadomienia Prezesa UOKiK o tym, że wprowadzony na rynek produkt nie jest bezpieczny, a wyjątki od tej zasady ustawodawca wskazał w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów.

W toku postępowania Prezes UOKiK ustalił, że strona postępowania, po uzyskaniu informacji od niemieckiego producenta urządzenia Thermomix®, dobrowolnie ostrzegającej przed zaobserwowanymi problemami związanymi z korzystaniem z produktu w określonych warunkach, związanymi z możliwością nagłego i niekontrolowanego wycieku z urządzenia gorących potraw, nie poinformowała o tym fakcie Prezesa UOKiK będącego polskim organem

nadzoru rynku w zakresie spełniania przez produkty konsumenckie wymagań w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów. Fakt ten jest bezsporny i nie został zanegowany przez stronę postępowania.

Niezależnie od powyższego ustalono również, że dobrowolna kampania informacyjna zainicjowana przez niemieckiego producenta urządzenia Thermomix® została wdrożona pomimo oszacowania zagrożenia związanego z używaniem produktu (przy możliwości wystąpienia opisanego zdarzenia „wykipienia” cieczy) na poziomie znikomym. Co więcej – w toku przeprowadzonego w ramach niniejszej sprawy postępowania wyjaśniającego – ustalono, że przedsiębiorca pełniący rolę producenta produktu powiadomił i uzyskał potwierdzenie właściwego terytorialnie unijnego organu nadzoru rynku, że przeprowadzona przez niego ocena ryzyka związanego z używaniem produktu ustalona została na właściwym poziomie, a zaproponowane przez niego działania (polegające na wydaniu komunikatów prasowych we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej, w których produkt był dystrybuowany oraz bezpośrednim poinformowaniu wszystkich konsumentów o możliwym zjawisku poprzez zdalnie dokonane zmiany i aktualizacje w oprogramowaniu urządzeń znajdujących się w rękach konsumentów) zostały uznane za wystarczające i niewymagające jakichkolwiek dalszych notyfikacji produktu.

Wobec powyższego, biorąc pod uwagę obszernie wyjaśnienia złożone przez stronę postępowania, a także dowód w postaci potwierdzenia ze strony niemieckiego organu nadzoru rynku co do charakteru i poziomu ryzyka związanego z używaniem produktu dla zdrowia i życia konsumentów, Prezes UOKiK uznał, że w okolicznościach niniejszej sprawy nie ma podstaw do wymierzenia kary na podstawie art. 33a ust. 1 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Uznanie to jest konsekwencją przyjęcia, że produkt będący przedmiotem oceny stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i nie skutkuje uznaniem produktu za niebezpieczny oraz – co za tym idzie – obowiązkiem złożenia powiadomienia na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. W konsekwencji zasadne jest umorzenie postępowania jako bezprzedmiotowego, gdyż w świetle prawa materialnego i ustalonego stanu faktycznego brak jest podstaw do merytorycznego rozpatrzenia sprawy.

Zgodnie z art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części.

Przyczyny bezprzedmiotowości mogą zaistnieć zarówno przed wszczęciem postępowania, jak i pojawić się po jego wszczęciu oraz mogą być różnorodnej natury. Dzieli się je na podmiotowe i przedmiotowe, te ostatnie zaś na spowodowane faktami naturalnymi lub zdarzeniami prawnymi. Tym samym bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której mowa w art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego może wynikać z bardzo różnorodnych przyczyn, ich katalog nie jest zamknięty (*vide* wyrok WSA w Łodzi z 27 października 2016 r., II SA/Łd 416/16). O bezprzedmiotowości postępowania administracyjnego w rozumieniu art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego można mówić wówczas, gdy odpadł jeden z konstytutywnych elementów sprawy administracyjnej. Tak rozumiana przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, może również powstać w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem (*vide* wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z 25 października 2017 r., II SA/Go 640/17).

W niniejszej sprawie organ nadzoru ustalił, że przedsiębiorca VOWERK sp. z o.o. sp. k. z siedzibą we Wrocławiu nie naruszył ciężącego na nim obowiązku wynikającego z art. 12 ust 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, a zatem brak jest podstaw do nałożenia na ww. przedsiębiorcę kary za niewykonanie tego obowiązku prawnego.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 poz. 2000) w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222) strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329 z późn. zm.), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia

decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w pkt 3 niniejszego pouczenia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 lub 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł.

- 3) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329 z późn. zm.), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 4) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz.2000), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Nadzoru Rynku
Anna Mazurak
/podpis elektroniczny/

Otrzymuje:

...